

Een schoolreisje naar Rome (oftewel projectnr. 100.593 gezien door de ogen van Leo de Grave)

Zondag 14 april: Een reportage op Ameland, een kerkdienstje, er hangt een ontspannen sfeertje, mooi weer, sommige medewerkers zijn er al een paar daagjes om van het eiland te genieten. De meeste van de NOB-groep behoren tot een vaste kern die net als nu met KRO-regisseur Wim van Baarle samenwerkt en dat tot genoegen van beide zijden. Opeens gaat het gerucht dat Wim, als afsluiting van zijn regisseurs-carriere, een reportage vanuit een Fries (?) kerkje in Rome zal verzorgen. Rome? Ach, dat wordt natuurlijk gedaan door de RAI of door één onzer eigen Fieldproduction ENG- of EFP-ploegjes. Een volledige reportage-ploeg sturen is toch onbetaalbaar. Nee, het zit er niet in dat dat voor ons weggelegd is, of toch.....

Maandag 16 september: Bij de post zit een memorandum van projectmanager Wiel Kohlen:

Beste Leo,

Hierbij enkele gegevens over de reportage naar Rome.....

Het gaat dus door. Verrekt zeg, dat had ik niet verwacht, een vette lekkere krent uit de produktiepap, dat wordt smullen geblazen (heb ik het hier nog over werk?)

Dinsdag 29 oktober: In de AOR wordt hard gewerkt door een gedeelte van de ploeg; de 'mobiele' MCW(Medisch Centrum West)-set wordt getest, kapotte apparatuur gerepareerd of vervangen, en de zaak ingeladen in Lichtwagen 406. Morgen zullen Berry en Leo Sch. met de wagen vertrekken richting Rome. Ik zou ook een paar uur meehelpen. Het beperkt zich echter tot een klein half-uurtje, tussen een OR- en OV(=OR+directie)-vergadering in. Wiel vraagt of ik eventueel een stukje over de reportage wil schrijven. Ik zeg geen ja en geen nee. Mijn kop staat er eigenlijk niet naar, te druk ben ik bezig met de vergaderingen van deze ochtend, ze gaan over de externalisatie van BU-BTP(Broadcast Technical Projects), een aantal van de huidige medewerkers zal mee overgaan, enkele tientallen zullen echter ook in Transfer terecht komen. Een flink aantal van de bij de reorganisatie betrokken medewerkers zijn aanwezig bij beide vergaderingen. Ik had een grimmige sfeer verwacht, men kan echter meer spreken over berusting. De OR is niet ontevreden over het onderhandelingsresultaat, een aantal scherpe kantjes zijn er afgehaald, de pijn zal echter blijven.

Vrijdag 1 November: Met vlucht KL 345 vertrekt de gecombineerde KRO/NOB-ploeg naar Rome. We hebben tijdens de vlucht een prachtig uitzicht op de Alpen. Om de beurt bemannen Harry, Maria en Petra de S-VHS-camera van Wiel(een beetje ervaring met deze kwaliteitscamera is niet weg, je weet nooit wat de uitzendnorm over 5 jaar is). De bus voor het vervoer van het vliegveld naar het Vaticaan laat een tijdje op zich wachten, mooi tijd om de jas uit te doen en de zonnebril op te zetten, de temperatuur is een graad of twintig. Na een half uurtje komt een man met een bordje in zijn hand met KRO erop en een blik van "waar bleven jullie nou" op ons toelopen. Een luxe touringcar-bus wacht op ons en drie kwartier later zijn we op de plaats van bestemming. Onder de pilarenboog van het Sint Pietersplein zitten Berry en Leo al op ons te wachten. Ze zijn de vorige dag aangekomen na een tocht zonder echte problemen (een beetje verkeerd gereden in Rome omdat ze zich vergisten in één straat, een alternatieve route moeten nemen in Duitsland i.v.m. een ongeluk en donderdagochtend het ijskrabbertje flink moeten gebruiken - 7 graden onder nul). Hartelijk waren ze ontvangen en na een echt borreltje konden ze lekker slapen in de kamers van de bisschop en secretaris van het Bisdom Groningen in het 'Collegio Pontificio Olandese'. Voor de ploeg begint, na in een café een hapje en drankje aangeboden gekregen te hebben, het werk in de pal naast het Vaticaan gelegen, niet echt grote, maar mooie Friezenkerk (San Michele dei Frisoni, waarvan de bouw bijna 1300 jaar geleden begon, in de loop der jaren steeds meer uitbreidde en fraaier werd en zes jaar geleden een grote restauratie onderging). Snel wordt alles opgebouwd, het is wel even sjouwen en zweten maar iedereen helpt mee, alles werkt totdat "pang" de zekeringen klappen: Oorzaak een turbo-koffiezet-apparaat, een extra kabeltje naar de nonnen verhelpt het probleem (want koffie blijft natuurlijk noodzakelijk). De belichting wordt bekeken, de intercom getest, de camerastandpunten worden bepaald en iedereen is tevreden voor vandaag. De materiaalwagen is veilig gestald bij het Sint Pietersplein, In plaats van Randon zorgt de Zwitserse Garde voor de bewaking. Iedereen checkt of ie zijn geld goed opgeborgen heeft/op het lichaam draagt, want Wiel en Wim hebben de meest vreselijke verhalen over hun ervaringen met handige zakkerollers. Dan op naar het hotel, dat even ten noorden van het centrum ligt, de bus doet er een

kwartiertje over, maar de chauffeur zegt zorgelijk dat hij zondag zeker een uur nodig heeft, want dan is het vreselijk druk in de buurt van de Sint Pieter, dat betekent zondag dus een half uurtje eerder vertrekken uit het hotel. Iedereen is hongerig maar het eten is een beetje een probleem, want het is Allerheiligen en dat betekent dat veel Italianen buitenshuis gaan eten. Het lukt Tamara (als tolk onmisbaar) toch om een restaurantje te vinden, maar eerst even douchen en omkleden. De maaltijd wordt een Bourgondisch festijn met redelijke tot grote hoeveelheden drank, vlees, pasta's, etc. Voor de PjM zijn er zelfs kaas-vrije gerechten. Het eet- en serveer-tempo ligt echter zo hoog dat het enkele gasten begint te irriteren, maar business is business en er staan alweer nieuwe klanten te wachten. Na afloop gaat een gedeelte van de ploeg naar het hotel, terwijl een ander gedeelte in een sta-barretje het lokale bier gaat uitproberen, waarbij tevens een snelcursus Italiaans wordt gegeven. Tegen elf uur zijn de meesten echter weer teruggekeerd op de hotelkamers, een beetje moe maar tevreden.

Zaterdag 2 november: Voor bijna iedereen een echte volle vrije dag, (alleen Tamara, Fred, Hylke en Wiel moeten 's middags om half vier bij de kerk zijn om te kijken of het met de straalverbinding in orde komt). Redelijk vroeg ontbijten, verzamelen, als groep op de video komen en dan de stad in. Het eerste uurtje blijft de hele groep nog bij elkaar. Prachtig weer, lekker zonnetje, via Villa Borghese en Piazza del Popolo bereiken we Piazza di Spagna met zijn beroemde Spaanse trappen. Hier scheiden Petra, Maria en ik ons van de groep af om wat flexibeler te kunnen opereren, we bekijken de bijna kitscherige Trevi-fontein (Petra: "Ik mis alleen nog de ijsberen"), drinken koffie op een terrasje aan de Piazza Venezia (5000 Lire per kopje), bezoeken het Colosseum (op weg erheen komen zigeunermeisjes bij mij bedelen, ze dragen borden karton bij zich waarop wat geschreven staat, Maria roept: "t is een truc, 't is een truc" En dat is het, ik voel al een hand over mijn borst glijden, ze zijn echter toch net even te langzaam), rusten uit bij de baden van Caracalla (hoog in de lucht vechten een roofvogel en een meeuw) en lopen terug via het drukke centrum met zijn toeristisch gezellige Piazza Navona en bekijken tussendoor nog een alternatieve 'trottoir-exhibition', oftewel 'kunst op de stoep' dichtbij het grafmonument van Augustus. Het begint al flink donker te worden als we ons hotel weer bereiken. In een redelijk eenvoudig restaurant met een NOB-achtige uitstraling eten we 's avonds gezamenlijk. Na nog een paar pilsen is het tijd om naar bed te gaan. Een prachtige dag was het, het 'schoolreisje' kan niet meer stuk, alleen moet er morgen nog een klus geklaard worden.

Zondag 3 November:

De bus is er op tijd en wij ook. Binnen tien minuten zijn we bij de kerk. Wat drukte, niks drukte, waarschijnlijk heeft de chauffeur nog een afspraak. Omdat er nog een mis bezig is in de kerk, geeft dat ons de mogelijkheid, om nog een keer in de St. Pieter te kijken (groot, rijk, ruim en mooi, maar alles misschien iets te). Terug in de Friezenkerk wordt de apparatuur opgestart, alles werkt, de repetitie volgt en dan is er koffie. Om 10.30 hebben we telefonisch contact met Hilversum, om 10.45 is ook het beeld daar (à 150 gulden per minuut), echter het geluid nog niet, de spanning stijgt, echter om 7 voor 11 komt het bericht "alles is oké!". De uitzending begint om 11 uur, een uur later is het voorbij, geen problemen, geen storingen, iedereen tevreden, het opruimen kan beginnen. Door Rector Muskens krijgen we in een nabijgelegen restaurantje weer een maaltijd en een drankje aangeboden, toespraakjes volgen, Wim bedankt ons, maar brengt ook zijn twijfels naar voren over de financiële consequenties van het project, van TV-1 krijgt hij in verband met de jarenlange prettige samenwerking een CD-cassette aangeboden met songs van zijn geliefde zanger Sinatra. We hebben nog drie uur voordat we naar het vliegveld moeten, het regent soms licht, in groepjes gaan we nog even zwerven door de stad. Gert 'gelato' koopt zijn zoveelste ijsje. Om 20.40 moet het vliegtuig vertrekken, maar dat gebeurt niet en we krijgen eerst een drankje aangeboden, er is iets met één of ander klepje. Onze PjM maakt zijn sombere verwachtingen over urenlange vertraging kenbaar. Het valt echter mee, met slechts een uurtje vertraging komen we aan op Schiphol, Jan van der Kuilen staat ons daar al op te wachten voor vervoer naar Hilversum, ik pak de trein naar Amsterdam. Berry en Leo Sch. zullen nu ook wel op weg zijn (ze moesten tot 22.00 wachten voor ze mochten gaan rijden).

Woensdag 6 November: Op weg naar de OR kom ik Berry en Leo tegen, de terugreis was zeer vlot verlopen, al maandag om 23.00 waren ze bij Venlo de grens gepasseerd en hadden toen Wiel even opgebeld. Leo vraagt of ik al bezig ben met mijn stukje.
's Middags laat Wiel me de ongecensureerde video-reportage van de reis zien, een mooi overzicht van een paar arbeidsdagen.

Zondag 24 november: Reportage in Boekel, een RKK-mis, echt de laatste kerkdienst, die Wim regisseert. Ik laat mijn Rome-kiekjes zien, we bekijken de foto's die Maria gemaakt heeft en ik bedenk dan ik nog maar half verhaaltje in bitjes opgeslagen heb in mijn PC. Ik kom er ook niet echt toe, te druk met cijfers en plannen ten aanzien van de reorganisatie.

Zondag 1 december: Tussen het OR-werk door als afleiding bezig met dit stukje. Schijnbaar gewoon een verhaaltje over een reportage, over werk. Het lijkt echter meer een verhaal over een soort schoolreisje geworden. En van schoolreisjes herinner ik me dat ze wel iets met de echte school te maken hadden, maar toch eigenlijk weinig zeiden over de echte schooltijd (met zijn plezierige dingen, maar ook zijn onplezierige kanten, zoals: examens, pesterijen en zitten blijven).

Morgen weer bezig met die andere werkelijkheid van het werken bij de NOB, praten met de OR en later met enkele BUM's over de consequenties van weer een reorganisatie.

Maar net als bij de herinnering aan een mooi schoolreisje zal ik, ondanks alle andere zaken en ontwikkelingen, altijd met genoegen terugdenken aan projectnr. 100.593.

ROME-projectnr. 100.593: Wim van Baarle, Ria Teuwen-Carpentier, Marlies de Jong, Tamara Gandola (allen KRO), Wiel Kohlen, Leo Stroosnijder, Leo de Grave, Hylke Beersta, Gert Edelenbos, Piet Oudshoorn, Berry v.d. Geest, Leo Schuurman Hess, Fred van Enkhuizen, Harry Stelling, Maria Smeets, Petra Koen (NOB)

floppy/rome